

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2025r.
sprawy **R. S.**
skazanego za czyn z art. 190§1 k.k.
z powodu kasacji obrońcy skazanego
wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z dnia 11 lipca 2024r., sygn. akt II Ka 163/24,
zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w Stalowej Woli
z dnia 7 lutego 2024r., sygn. akt II K 19/23

postanowił:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zasądzić od skazanego R. S. na rzecz oskarżycielki posiłkowej E. D. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym,
3. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z dyspozycją art. 523§1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ponadto, na podstawie art. 523§2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji opartej na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k.).

Wobec wymierzenia skazanemu w niniejszej sprawie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, postawienie w kasacji zarzutu wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k. przesądziło o jej formalnej dopuszczalności. Uchybienie o tak doniosłej randze miało zdaniem autora kasacji polegać na tym, że sędzia orzekający w sprawie „został powołany na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu w wyniku rekomendacji - Krajowej Rady Sądownictwa - ukonstituowanej po nowelizacji ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w 2017 roku, która to nowelizacja doprowadziła do tego, że skład „neoKRS” jako upolityczniony nie spełnia wymagań wskazanych w postanowieniach Konstytucji RP oraz wymaganiami obowiązującego Polskę prawa międzynarodowego, a to skutkuje naruszeniem w niniejszej sprawie art. 45 Konstytucji RP oraz art. 6§1 ratyfikowanej za zgodą wyrażoną w ustawie Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej: „EKPCz”) wobec rozpoznania sprawy oskarżonego przez organ nie będący sądem ustanowionym zgodnie z ustawą”.

Zarzutowi temu nie można jednak przypisać cechy zasadności. Przede wszystkim w powyższym zakresie należy odwołać się do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22.

W tezie 2 tej uchwały Sąd Najwyższy stwierdził, że „brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominację w takich warunkach”.

Z powyższej uchwały nie wynika zatem, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa (dalej: KRS) po dniu 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem był nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Sytuacja taka wymaga przeprowadzenia testu bezstronności. W uzasadnieniu kasacji nie podniesiono tymczasem żadnych obiektywnych okoliczności, które dostarczyłyby przekonujących argumentów za przyjęciem, że sędzia orzekający w składzie Sądu Odwoławczego nie powinien brać udziału w omawianej sprawie.

Argumentów takich nie dostarcza także zapoznanie się z przebiegiem kariery zawodowej sędziego X.Y. w tym lektura uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] /2021 z dnia [...] 2021r. Nie daje to jednoznacznych i obiektywnych podstaw do uznania, że powołanie sędziego X.Y. na urząd

sędziowski w sądzie wyższej instancji wynikało z nagłego, nieuzasadnionego przyspieszenia jego kariery w ostatnich latach, nie zaś z doświadczenia zawodowego i pozytywnej oceny sposobu pełnienia przez niego urzędu.

Jednocześnie dodać wypada, że oceny moralne osób decydujących się na udział w procesie nominacyjnym prowadzonym przez organ o takim charakterze jak Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana po 2018r., nie mieszczą się w kategorii zachodzenia bezwzględnych przesłanek odwoławczych.

Z tych wszystkich względów zarzut wystąpienia w sprawie bezwzględnej przesłanki odwoławczej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Konsekwencją powyższego było z kolei uznanie kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia, zaś na rzecz oskarżycielki posiłkowej zasądzono kwotę należną z tytułu zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym - według norm przepisanych.

[J.J.]

[a.ł.]